

AGRU ÎN VICARIATUL MARAMUREȘ

Suplementul Organului „Dumineca“.

Administrația: Biroul AGRU-lui Sighet, Piața Unirii No. 25.

Apare deodată cu „Dumineca“.

Prețul 1 Leu împreună cu „Dumineca“.

Aspecte dela Congresul Agrului.

În dovedirea părerii noastre că slava Domnului sunt cari înțeleg a recunoaște adevărul, iată cum scrie „Dimineața“ (anul 28. No. 9326) despre serbările noastre din Aiud, după informațiunile primite dela un participant:

De obicei, congresele sunt prilejuri de gălăgie, nu de manifestare demnă de energie națională. Se vorbește mult, se înfăptuește puțin. De acest cusur, nu sunt scutite nici atâtea din congresele noastre preoțești.

De aceea e cu atât mai remarcabil câte un congres, ca cel dela Aiud al Agrului (Asociația generală a românilor uniți), ținut la 27 Noiembrie a. c. Privit în întregimea lui, acest congres a fost o strălucită manifestație a celei mai însemnate dintre puterile sufletești: credința creștinească.

Această credință străbătea cu fiorii ei sacrii întreaga asistență atât de numeroasă: dela înalții chiriarhi, cari înconjurați de un ales sobor de 24 de preoți, oficiau sfânta liturghie

la un altar, improvizat în fața Primăriei. —

De aceea e cu atât mai remarcabil venit cu prapori și cu icoane, alături de alți cinci mii de tovarăși din diferite comune vecine, în frunte cu preoții lor, se simțiau mai întăriți sufletește, văzând că și alții se închină lui Dumnezeu cași ei. Și cine n'a fost adânc mișcat, auzind cântările bisericesti așa de maestru executate de corul „Sf. Maria“ din Cluj, ori de axionul (cuvine-se cu adevărat) cântat de întreaga asistență la încheierea congresului? Sau ce cuvânt ar fi în stare să redea înălțătoarea impresie pricinuită de declarațiile de credință făcute de reprezentanții nu numai ai oficialității (secretarul general d. E. Bucuța și d. general de devizie T. Nicolau), ci și ai intelectualității mircne, în deosebi de d. dr. Aristotel Banciu, conferențiar la Facultatea de medicină a universității din București sau de tinerii: dr. Telia, Rednic, Turdeanu și Popa, reprezentanții Astru-lui, adică ai Asociației studenților români uniți. Auzindu-i, îți venia să exclami cu Psalmistul: Mare ești Doamne și minunate sunt lucrurile mâinilor tale și nici un

cuvânt nu e de ajuns pentru lauda minunilor tale!

A fost desigur foarte înălțător și mângăetor și ecoul de simpatie și de frățescă adesiune ale reprezentanților celorlalte confesiuni: Dr. Kaszoni catolic latin dela Alba Iulia, Monsignorul Gabor dela Iași, Pastorul reformat Kovacs și cel evanghelic luteran Kirchfeld. Dar această notă fugară nu vrea să fie o contribuție la istoria toleranței noastre, ci la aceea a acțiunii noastre creștinești. De aceea subliniem importanța discuției ivite chiar și numai în trecut asupra presei și a necesității de a se organiza acțiunea Agru-lui după norme unitare, inspirate dela București, așa cum au preconizat preoții Chiș, Gabor și Georgescu, împotriva părerii altfel foarte justificată a dlui Lupeanu care pleda pentru menținerea eghemoniei publicistice a Blajului. În era mașinilor rotative și a comunicației centralisatoare atât de rapide, nu se poate imagina acțiune, deci nici presă de seamă, care să nu emane din Capitală.

„Gătiți Calea Domnului.“

Pregătire de Crăciun.

Crăciunul este cea din urmă și cea dintâi dintre sărbătorile mari ale anului, este cea din urmă în cursul anului, și cea dintâi în ordinea sărbătorilor, întru cât toate tainele vieții lui Hristos, a morții și a învierii lui presupun nașterea lui, a cărei amintire o prăznuim la sărbătoarea Crăciunului. Pe lângă aceasta este iertat să presupunem că și sfânta Familie a prăznuit aceasta zi.

Pentru aceea și sf. Biserică ne provoacă să ne pregătim în mod deosebit la această sărbătoare prin porunca postului de Crăciun. Drept aceea dând ascultare în-

demnului Bisericei, să ne pregătim la sărbătoarea Nașterii Domnului, nu cumva să fie aplicabile și nouă cuvintele evangelistului: „Întru ale sale a venit și ai săi pre Dânsul nu l-au primit.“

Cu toate că Mântuitorul este în totdeauna gata să asculte rugăciunile noastre și să ne împărtășească darurile sale sfinte, totuși putem presupune că la aniversarea zilei nașterii Lui va fi mai dispus la aceasta, precum și împărății pământului sunt mai darnici în aceste zile. Fiecare sărbătoare a Cuvântului intrupat are darurile și binecuvântările sale speciale, cari sunt oarecum legate de taina sărbătoarei respective, și chiar întâmplările sărbătorite ne-au câștigat acele. Însă chiar sărbătoarea Crăciunului se poate spune bogată în daruri, căci Isus chiar pentru aceea a coborât pe pământ în formă de prunc ca să ne mângăie și să ne calauzeze și să ne ajute la mântuire.

Sf. Ioan cu aceste sublime cuvinte începe evanghelia lui: „Întru început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul. Acesta era întru început la Dumnezeu. Toate printinsul sau făcut, și fără de Dânsul nimic nu sa făcut, ce s'a făcut . . . . Și Cuvântul trup s'a făcut și s'a sălășluit întru noi.“ Așadară acelaș Cuvânt, care în timp a luat ființa noastră muritoare, și a împreunat-o cu ființa lui dumnezeiască, într-o persoană, acest Cuvânt a zidit lumea din nimica. Prin urmare Lui avem să-i mulțumim pentru marele dar, că ne a zidit, că existăm, în timp și în veșie pentru-că una nu se poate despărți de cealaltă.

Cuvântului intrupat avem să-i mulțumim și a doua binefacere a răscumpărării, do-vada acelei iubiri negrăite, care a îndemnat pe unul născut Fiul al lui Dumnezeu, ca să-și asume judecata de moarte a protopărinților și a urmașilor lor, și să satisfacă pentru păcatele lumii întreg.

Cuvântului intrupat nu ia fost destul că ne-a scos din robia păcatului, El ne-a făcut fii ai lui Dumnezeu, și prin urmare moșteni ai împărăției cerești. Prin aceasta Isus ne a făcut părtași ființei dumnezeiești: „Când a sosit plinirea vremii, a trimis Dumnezeu pe Fiul său . . . . ca să primim moștenirea.“

Ce nobilă ar fi mentalitatea noastră, dacă cel puțin în aceste zile ne-am gândi la aceste mari adevăruri.